

Privind peste umăr

Dan STOICA

În urmă cu câțiva ani, un coleg într-ale biblioteconomiei și editării de reviste ne reproșă că n-avem o politică editorială clară și coerentă și că, în plus, am „furat” numele de la altă revistă, din Austria. Asta nu l-a împiedicat să ne contacteze pentru ca să-i prezentăm revista (Philoblon) în paginile revistei noastre. În niște recent publicate studii de specialitate autorul nu amintește existența revistei noastre la capitolul despre cercetarea bibliologică în Biblioteca Centrală Universitară „Mihai Eminescu” și nici nu pomeniște că unul dintre acele studii a fost mai întâi publicat de noi.

Mă uit în urmă: câțiva ani, câteva numere dintr-o revistă, nedorită de mulți, utilă multora, stînjenoare pentru unii, așteptată de alții, o revistă ca mai toate revistele culturale, cu plusuri (mai ales la capitolul „politică privind calitatea”) și cu minusuri (mai ales la păstrarea ritmicității în apariție). O revistă cu oarece fluctuații în echipă, dar cu stabilitate în contractul de lectură instaurat cu cititorii săi. O revistă care a reușit să adune în jurul ei autori din domenii variate, din locuri diferite, de naționalități diferite, dar cu toții legați de viața cărților și a bibliotecilor, pe care le-au adus în discuție, de fiecare dată din mereu altă perspectivă. O revistă care s-a dedicat breslei bibliotecarilor, care i-a salutat oamenii (promovați, „trecuți în rezervă”, prezenți prin cele ce fac sau dispăruți). O revistă care a reușit să publice traducerea în limba română a unui prețios material privind stocarea materialelor de bibliotecă și care a concentrat în paginile sale studii, păreri, semnalări, interviuri, portrete, o revistă care s-a adăugat peisajului revistelor de gen din România, aducînd o notă aparte (sau așa îmi place mie să cred). Feedback-ul a fost încurajator, de-a lungul anilor. Asta i-a dat forța să continue și a și obligat-o să-și păstreze standardele. O revistă care n-a adus nici un profit material celor care o fac să apară, dar care a adus profit cititorilor ei, mai numeroși după „ieșirea” ei pe Web.

Cum spuneam, mă uit în urmă...

*Mă uit și înainte și văd aceeași revistă. Acum, cînd abia începe să se „miște” lista electronică de discuții Biblos, cînd unii vor să se înscrie, iar alții cer să se dezaboneze (cineva cu nume de cont „ipatia...”, probabil, o prescurtare de la „antipatia”), cînd mi se pare tot mai greu să-i văd pe bibliotecari vorbind despre ale lor, cînd unul dintre directorii revistei a împlinit o vîrstă rotundă (**La mulți ani, Doamnă director Corneliu Ștefanache!**), acum, cînd profesori de la Biblioteconomia de la Universitatea din București ne solicită exemplare din revistă, acum – ce spun eu?! ACUM – este momentul să ne/vă promitem că revista va continua să apară. E clar că e nevoie de ea.*

Ah, uitasem să precizez, e vorba despre revista BIBLOS.